

Dušan Prašelj

GLAZBENI PUT SLAVKA ZLATIĆA U povodu 100-godišnjice rođenja 1910. – 2010.

Dušan Prašelj, prof.
Brajšina 20
HR-51000 Rijeka

UDK 78.071.1Zlatić, S.
Stručni članak
Primljeno: 28. 5. 2010.
Prihvaćeno: 15. 10. 2013.

U članku se osvjetljava glazbeni put skladatelja, glazbenoga pedagoga, znanstvenika, publicista i društveno-kulturnog djelatnika Slavka Zlatića, nekadašnjega djelatnika Jadranskog instituta u Sušaku. Iz života i rada Slavka Zlatića vidljiva je svestranost, snaga i erudicija toga istarskog barda kao skladatelja, dirigenta, publicista, pedagoga i društveno-kulturnog djelatnika. Autor ga promatra u kontekstu uske povezanosti s još trojicom hrvatskih glazbenih velikana iz istarsko-primorske regije – Matkom Brajšom Rašanom, Ivanom Matetićem Ronjgovim i Josipom Kaplanom. U članku se iznose detalji o suradnji, prožimanju i kreativnim interpretacijama četvorice spomenutih glazbenika, koji su svojim djelom obogatili glazbeni mozaik hrvatske glazbene kulture.

Ključne riječi: *Slavko Zlatić; Matko Brajša Rašan; Ivan Matetić Ronjgov; Josip Kaplan.*

Na poziv akademika dr. Petra Strčića da sudjelujem na znanstvenom skupu u povodu 65-godišnjice Jadranskog instituta rado sam se odazvao i prihvatio ga sa zahvalnošću i kao počast.

Moja je tema *Glazbeni put Slavka Zlatića*, preminulog djelatnika Jadranskog instituta, a u povodu njegove 100-godišnjice rođenja.

Međutim, kako je 1985. godine, u povodu 75-godišnjice rođenja toga istarskog velikana, tiskana *Kronika života i rada Slavka Zlatića* – u izdanju Centra za kulturu Narodnog sveučilišta u Poreču te iz pera našega poznatog glazbenog povjesničara prof. Andrije Tomašeka¹, i to uz pomoć i po uputama samog

¹ Andrija Tomašek diplomirao je na Historijsko-teoretskom odjelu Muzičke akademije u Zagrebu. Usavršavao se u Oxfordu (UK); bio je glazbeni pisac, publicist, dirigent, urednik radijskih emisija itd.

skladatelja – smatrao sam da toj izvanrednoj i faktografski iscrpnoj kronici nije potrebno ništa dodavati.

Zato ću nastojati *Glazbeni put Slavka Zlatića* osvijetliti iz drugog aspekta, odnosno povezati ga s okruglom godišnjicom rođenja još trojice glazbenih neimara hrvatske glazbene umjetnosti iz naših istarsko-primorskih krajeva. To su:

MATKO BRAJŠA RAŠAN – 151. godišnjica (1859.)

IVAN MATETIĆ RONJGOV – 130. godišnjica (1880.)

JOSIP KAPLAN – 100. godišnjica (1910.) i

SLAVKO ZLATIĆ – 100. godišnjica (1910.).

To su četiri velikana koja je u mozaik glazbene kulture Lijepe naše ugradila ova naša istarsko-primorska regija. Trojica od navedenih skladatelja kojima, uz 65. obljetnicu Jadranskog instituta, ove 2010. godine obilježavamo okrugle godišnjice rođenja bila su u uskoj vezi sa Slavkom Zlatićem.

Matko Brajša Rašan čest je gost u Zlatićevim studijama o istarskoj glazbi te u zbornicima koje je Slavko Zlatić dirigirao s amaterskim i profesionalnim zborovima tijekom svog života i rada.

Ivan Matetić Ronjgov Zlatićev je učitelj, prijatelj i skladatelj s kojim je bio kao „pupčanom vrpcom“ cijelog života povezan. Dokaz je tome, uz usmene susrete i kontakte, više od 70 fragmenata pisama koja su tiskana u četvrtom zborniku Ustanove *Ivan Matetić Ronjgov – Dragi moj ženso* iz 1995. godine i koja pružaju fenomenalnu dokumentaciju o suradnji te dvojice istarskih velikana, dirigenata i skladatelja.

Josip Kaplan, rođeni Slovenac s dugogodišnjim radom u Hrvatskoj, isto je gođište kao i Slavko Zlatić. Obojicu ih veže velika ljubav prema „autohtonom glazbenom izrazu gornjeg Jadrana“² kao štovanje djela Ivana Matetića Ronjgova, pod čijim utjecajem oba stvaraju svoja glazbena djela.

Neka mi bude dopušteno što ću ovamo priložiti njihove „zgnusnute“ biografije iz pera mr. prof. Lovorke Ruck (prilog br. 1, 2, 3 i 4)³.

² Autohtoni glazbeni izraz gornjeg Jadrana (Istre, Primorja i otokā) moj je prijedlog naziva pjevanja Istranā, Bodulā i Primoraca „na tanko i debelo“, „u dva“, „u dvoje“ itd., a koje obično nazivaju „istarskom ljestvicom“.

„Istarska ljestvica“ Matetićev je naziv za heksakorni niz od šest tonova s frigijskom kadencem do koje je došao analizom istarsko-primorskih napjeva postavivši tako teoretske temelje za zapisivanje tog jedinstvenoga glazbenog fenomena kao i njegovo harmoniziranje u okviru tradicionalnog dur – mol sustava. To 25-godišnje „mučenje“, proučavanje, zabilježio je Ivan Matetić Ronjgov u Veprincu i objavio ga u trećem svesku časopisa *Grlica* (1933.) i u *Svetoj Ciciliji*.

³ Prilozi preuzeti iz: *Draga nam je zemja, Istarsko-primorski starinski glasi za manje vokalne sastave ili klape muške, ženske, mješovite istarsko-primorskih skladatelja*, glavni urednik Dušan Prašelj, notografja Kristina Riman, Rijeka, Buzet, Riječki oratorijski zbor „Ivan Matetić Ronjgov“, Pučko otvoreno učilište „Augustin Vivoda“, 2010.

„Život i rad Slavka Zlatića nije jednostavno slijediti. Tome nije primarni uzrok mijenjanje boravišta; već složenost onoga čime se bavio; što je radio (...) Zlatić je pretežno u isto vrijeme bio pedagog, kompozitor, dirigent, organizator, muzički publicist, znanstvenik i društveni radnik.“ (A. Tomašek, *Kronika života i rada S. Zlatića*)

Učenik i sljedbenik Ivana Matetića, kojega je neobično cijenio i kojega je prezentirao gdje je god mogao, osobito kao dirigent Zbora HRTV-a i drugih ansambala, rođeni je Istranin (Sovinjak) i stoga je umnogome našao zajednički jezik sa svojim učiteljem. Nastavivši se na djelo Ivana Matetića Ronjgova, Zlatić je u svojim skladbama proširio dijapazon glazbenog izražaja od zbornskih, solističkih komornih djela do orkestralnih, također se obilato napajavši na izvorima istarskog narodnog melosa. U opusu od preko stotinu skladbi nalaze se i ove: zbarske skladbe – *Istarska suita, Socijalna suita, Pjesma i ples br. I, II, III, IV, Varijacije na narodnu temu* itd.; solo pjesme; komorna djela – *Deset Matetićevih zapisa za dva glasa i komorni orkestar, Duhački kvintet i dr.*; simfonijska djela – *Balun, Simfonijski ples br. I, II, III*, nedovršeno simfonijsko djelo *Pazinska zvona, Kantata „Grudo Motovunska“* te duhovne i rodoljubne skladbe.

Ivana Matetića Ronjgova Zlatić je zadužio kao dirigent, jer – dirigirajući najprije amaterskim, a zatim profesionalnim ansamblima – Zlatić je praižveo i izveo mnoga Matetićeva djela, među kojima i onih šest najtežih i najvećih, a to su: *Ćaće moj, Roženice, Malo mantinjade v Rike na palade, Mantinjada domaćemu kraju, Naš kanat je lip i Na mamín grobak*, s kojima se vjerojatno nitko drugi ne bi uhvatio u koštac. Zato ga je Matetić i nazvao „moj konzule“! Na proslavi svoga 80. rođendana Matetić je javno zahvalio Zlatiću riječima: „Vama, Zlatiću, velika hvala. Nikad ne bi nitko izveo Kabalinovu *Mantinjadu* i druge.“ Nažalost, Matetić nije doživio praižvedbu svoje najveće skladbe *Na mamín grobak*, koju je Zlatić sa zborom HTV-a Zagreb izveo šest mjeseci nakon Matetićeve smrti (12. prosinca 1960. u Narodnom kazalištu *Ivan Zajc* u Rijeci) uz još pet velikih Matetićevih skladbi.

O intenzivnoj vezi Slavka Zlatića i Ivana Matetića Ronjgova neka govore i članci, prilozi i studije što ih je Slavko Zlatić u pojedinim zgodama pisao za časopise ili novine, a koji su tiskani u prvom zborniku *Ivan Matetić Ronjgov* iz 1983. godine, u povodu 40. godišnjice sjedinjenja Istre, Rijeke, Zadra i otoka s Maticom zemljom. Iz tih se priloga, a iz pera vrsnog poznavatelja Matetićeva života i djela, može iščitati velik dio Matetićeve biografije, pa kad se tu dodaju još i pisma „velikog meštra“ Slavku Zlatiću i drugima, Matetićeva je biografija potpuna⁴.

⁴ Biografiju Ivana Matetića Ronjgova Slavko Zlatić počeo je pisati, ali zbog svoje svestrane aktivnosti nije je nikada dovršio, pa su ovi članci, a još više pisma Matetić – Zlatić, opsežan materijal za pisanje te biografije.

Evo naslova tih članaka tiskanih u prvom zborniku *Ivan Matetić Ronjgov*:

1. ANALIZA STRUKTURE TONSKOG NIZA, HARMONIJE ITD. U DJELU IVANA MATETIĆA RONJGOVA
2. U POVODU 80-GODIŠNJICE ŽIVOTA I 60 GODINA RADA IVANA MATETIĆA RONJGOVA
3. IVAN MATETIĆ RONJGOV – NAŠ UČITELJ
4. VELIKI TUMAČ NARODNOG ŽIVOTA U POVODU OTVORENJA SPOMEN-DOMA RONJGI
5. ZA MENE JE VRIJEDNO ČA NAROD MISLI.

Ovaj članak nastavlja Zlatić citiranjem fragmenata pisama Ivana Matetića Ronjgova Slavku Zlatiću, fra Andriji Bonifačiću⁵ i dr. Vinku Tadejeviću⁶.

Kontakti Matetić – Zlatić započeli su njihovim upoznavanjem 1929. godine, kada je Zlatić postao student Glazbene akademije u Zagrebu, a u kojoj je Matetić bio tajnik. O tom periodu Andrija Tomašek u *Kronici života i rada Slavka Zlatića* piše sljedeće... „Polazeći od značajki te muzike (istarske narodne) počeo je izgrađivati vlastiti muzičko izražajni govor i sustav, svoj način muzičkog mišljenja i izražavanja. U tome od velikog je značenja bilo poznanstvo i suradnja s Ivanom Matetićem Ronjgovim koga je Zlatić upoznao 1929. g. Razgovori s Matetićem i upoznavanje njegovih teorijskih radova o osobitostima istarsko-primorske muzike omogućilo je Zlatiću da svoje spoznaje o toj muzici proširi i produbi Matetićevim spoznajama i tako stvori svoj sustav utemeljen na akustičkim, melodijskim, ritamskim, harmonijskim i kolorističkim značajkama istarsko-primorskog narodnog muzičkog izraza, te da u svom stvaralaštvu primjenjuje te značajke na način koji će biti izraz

⁵ O. ANDRIJA BONIFAČIĆ (1912. – 1989.) rodio se u Puntu, na otoku Krku, kao sin Nikole i Marije Žic, gdje je pohađao osnovnu školu i gimnaziju na Košljunu i na Badiji. Godine 1926. oblači redovničko odijelo. Nakon II. svjetskog rata prelazi na sjemenište i gimnaziju u Pazinu i tu ostaje više od 20 godina. U tom se razdoblju upoznae s Ivanom Matetićem Ronjgovim, s kojim započinje intenzivnu korespondenciju, a s njime odlazi i na bilježenje narodnih napjeva u okolici Pazina.

⁶ Prof. dr. VINKO TADEJEVIĆ (1914. – 2004.) umirovljeni znanstveni savjetnik upoznao je 1947. godine maestra Matetića u Poreču, gdje je na Poljoprivrednom tehnikumu radio kao profesor, a Matetić je ondje sa svojim učenicima Dušanom Prašeljem i Mirom Klobasom sabrao glazbeno narodno blago. Dolaskom u Rijeku 1955. godine Tadejević osniva pri Prosvjetnoj skupštini Odbor prijatelja muzičkog folkloru i stupa u trajnu vezu s Ivanom Matetićem Ronjgovim. Rođeni Praputnjarac, veliki je zaljubljenik u autohtone vrednote našega područja i jedan je od članova inicijatora osnivanja KPD-a *Ivan Matetić Ronjgov* u Ronjgima. Odigrao je važnu ulogu u životu Ivana Matetića Ronjgova, koji je dolaskom u Rijeku tražio suradnike za promicanje čakavskoga folkloru. Glavni je urednik prvog zbornika *Ivan Matetić Ronjgov*.

njegove stvaralačke imaginacije i očitovati se kao izraz regionalno jasno određene i lako prepoznatljive provenijencije...“

U periodu boravka Slavka Zlatića u Sušaku⁷ (1937. – 1941.) i za vrijeme II. svjetskog rata, nakon odlaska Matetića svojoj kćeri u Beograd, a Zlatića u partizane, nemamo pisanih dokumenata, iako znamo da su oba stvarala na bazi istarsko-primorskog melosa i promicala svoje glazbeno stvaralaštvo kao i istarski primorski folklor u uvjetima angažiranosti u NOB-u.

Godine 1946., dolaskom Ivana Matetića Ronjgova u Rijeku za profesora na glazbenoj školi, a Zlatića u Zagreb za dirigenta zbora Radio Zagreba, razvila se njihova intenzivna veza usmenim, a osobito pismenim putem, i to do Matetićeve smrti 1960. godine. Iz tog doba više od 70 pisama tiskano je u četvrtom zborniku Ustanove *Ivan Matetić Ronjgov – Dragi moj ženso* iz 1995. godine.

Te je fragmente pisama stavio na raspolaganje Ustanovi *Ivan Matetić Ronjgov* sam Slavko Zlatić, a u prijepisu su sudjelovali njegov brat Miloš Zlatić⁸ i Marija Spinčić Milošević, djelatnica Ustanove. Iz pisama Slavku Zlatiću, kćerima Veri i Ivki i još dvadesetorici Matetićevih prijatelja, suradnika, đaka i drugima može se očitati kao na dlanu cijela biografija toga glazbenog velikana čiju 130-godišnjicu rođenja obilježavamo ove, 2010., godine kao i dio stvaralačke, prije svega dirigentske, ali i skladateljske veličine učenika mu i prijatelja, „zemljaka“, „konzula“, „pis-cotara“, „Istrijana“ itd. Slavka Zlatića, kojemu pak u 2010. godini obilježavamo 100 godina rođenja.

Prilog 5: plakat koncerta Matetićevih šest velikih djela

Ovdje moramo još dodati i jedno remek-djelo veze Zlatić – Matetić, a to je notno izdanje šest velikih Matetićevih skladbi: *Izabrani zborovi a capella* u izdanju Prosvjetnog sabora Hrvatske, čiji je urednik bio Slavko Zlatić iz godine 1979., a u povodu 100-godišnjice rođenja Ivana Matetića Ronjgova.

⁷ Sušački period Slavka Zlatića (1937. – 1941.) iscrpno je obrađen u *Kronici života i rada* Andrije Tomašeka iz koje je vidljiva velika glazbena angažiranost Slavka Zlatića u Sušaku toga doba od vođenja glazbene škole, gradske glazbe, gradske filharmonije, pjevačkog zbora *Jeka sa Jadrana* i bogatog koncertnog života. Ali postoji još jedna izvanredna dokumentacija sušačkog glazbenog života iz tog doba, a to su glazbene kritike Nikole Polića. Njih smo književnik Ljubo Stefanović i ja skupili (više od 100 članaka), a on ih je ostavio arhivi ICR-a gdje čekaju svojeg obrađivača i izdavača.

⁸ MILOŠ ZLATIĆ jedan je od braće Zlatića koji je živio u Opatiji i bio veliki zaljubljenik u djelo Ivana Matetića Ronjgova kao i brata Slavka. Vodio je amaterske zborove.

Ovo svoje izlaganje završio bih programom iz prvog zbornika *Ivan Matetić Ronjgov*, i to člankom dr. Vinka Tadejevića, glavnog urednika zbornika posvećenog 40-godišnjici sjedinjenja Istre, Rijeke, Zadra i otoka s maticom zemljom, a naslov je članka: *Istarsko-primorski muzički folklor kao krunski svjedok identiteta Istrana pred međunarodnom komisijom za razgraničenje*.

Iz tog članka vidljiva je i uloga u ovom velikom događaju i naših obljetničara Matka Brajše Rašana, Ivana Matetića Ronjgova i Slavka Zlatića.

Iz života i rada Slavka Zlatića vidljiva je svestranost, snaga i erudicija toga istarskog barda kao skladatelja, dirigenta, publicista, pedagoga, društveno-kulturnog radnika itd., ali iz pisama Matetić – Zlatić vidljiva je golema angažiranost, muka i trud S. Zlatića kao dirigenta koji je praisveo gotovo sva Matetićeve djela, a napose onih šest najvećih, koja je snimio s radijskim zborom i koja je sva u cjelini izveo šest mjeseci nakon Matetićeve smrti 12. prosinca 1960. u Narodnom kazalištu *Ivan Zajc* u Rijeci. To je mogao učiniti samo veliki majstor dirigent, poznavatelj Matetićeve stvaralaštva i autohtonoga glazbenog izraza Istre i Primorja.

Dušan Prašelj

The Musical Voyage of Slavko Zlatić Marking the 100th Anniversary of Birth 1910–2010

Summary

The paper sheds light on the life of Slavko Zlatić, former employee of the Adriatic Institute in Sušak. He was active as composer, musical educator, scientist, publicist and cultural worker. The life and work of Slavko Zlatić reveal the versatility, strength and learnedness of this Istrian bard as composer, conductor, publicist, educator and cultural worker. The author studies him in the context of close connection with three other great Croatian musical authors from the Istrian-Littoral region – Matko Brajša Rašan, Ivan Matetić Ronjgov and Josip Kaplan. The paper presents details regarding the cooperation, interfusion and creative interpretations of the four mentioned musical authors, whose opuses have enriched the musical mosaic of the Croatian musical culture.

Keywords: *Slavko Zlatić, Matko Brajša Rašan; Ivan Matetić Ronjgov; Josip Kaplan.*

PRILOG BR 1

Skladatelj, zborovoda i melograf Matko BRAJŠA-RAŠAN (Pićan kraj Pazina, 1859.- Zagreb, 1934.) završio je studij prava u Beču. Djelovao je kao općinski službenik u istarskim mjestima. Radi talijanske okupacije emigrirao je 1923. iz Istre, nastanivši se najprije u Karlovcu, a potom u Zagrebu. U glazbi je bio gotovo samouk; osnovnu glazbenu naobrazbu stekao je u pazinskoj gimnaziji. U Beču je vodio zbor Hrvatskog akademskog društva "Zvonimir", a u Istri je osnivao i vodio zborove u brojnim gradićima. Među prvima je melografirao te harmonizirao istarske narodne napjeve za muške i mješovite zborove (zbirka Hrvatske narodne popijevke iz Istre). Zauzimao se za slavensku liturgiju u Istri te je stoga napisao Spomenicu koja je bila upućena Papi. Svoje preporodne ideje iskazao je domoljubnim zborovima Predobri Bože, Istrane dragi, Spinčić, Mandić i Laginju, Koračnica Hrvatskog sokola u Puli, Krasna zemljo (koja je danas službena istarska himna). Skladao je i crkvene skladbe (mise, rekvijemi, litanije) te solo popijevke. Povremeno se bavio i glazbenom publicistikom (Kako pjevaju Hrvati Istre svoje narodne pjesme, Josip Tartini, istarski virtuoz na guslāma).

PRILOG BE 2

Skladatelj i melograf Ivan MATETIĆ RONJGOV (Ronjgi, Viškovo, 1880.-Lovran, 1960.) cijeli je život posvetio očuvanju narodne glazbe svojega rodnog kraja. Završio je učiteljsku školu u Kopru te diplomirao kompoziciju na Muzičkoj akademiji u Zagrebu (prof. Franjo Dugan). Djelovao je kao učitelj u mnogim istarskim mjestima (Žminj, Barban, Kanfanar, Sv. Petar u šumi, Gologorica, Pićan, Klana, Opatija), zatim je bio gimnazijski nastavnik glazbe u Sušaku (gdje je osnovao i privatnu glazbenu školu), tajnik i profesor glazbenog folkloru Muzičke akademije u Zagrebu te profesor riječke glazbene škole (koja je kasnije, kao i pulska glazbena škola, nazvana njegovim imenom). Prigodom 80. rođendana odlikovanje Ordenom rada I. reda. Matetić je nastavio Brajšin rad na istraživanju istarsko-primorske narodne glazbe te riješio problem njezina bilježenja i latentne harmonije (teoretski spisi O istarskoj ljestvici, O bilježenju istarskih popijevki, Još o bilježenju istarskih popijevki). Učiteljima i djeci namijenio je Čakavsko-primorsku pjevanku, zbirku od 128 dvoglasnih napjeva, od kojih su većina melografski zapisi, ali nekolicina su i izvorne skladbe. Gotovo sva Matetićeve djela pripadaju vokalnom (a cappella zborovi) odnosno vokalno-instrumentalnom stvalaštvu (solo popijevke- Galijotova pesan, dvopjevi). Najvažnije skladbe su opsežna zborna djela Čaće moj, Roženice, Mulo mantinjade v Rike na palade, Mantinjada domaćemu kraju, Naš kanat je lip, Na mamin grobak Temeljeći svoje skladbe na istarsko-primorskoj narodnoj glazbi bio je uzor brojnim kasnijim skladateljima.

PRILOG BR 3

Skladatelj, zborovoda i glazbeni pedagog Josip KAPLAN (Krško, 1910.-Lovran, 1996.) završio je studij fagota na Muzičkoj akademiji u Zagrebu, a studij kompozicije na Akademiji za glasbo u Ljubljani (prof. Blaž Arnič). Bio je srednjoškolski nastavnik glazbe u Banjaluci, Novoj Gradiški, profesor glazbene škole u Puli i Rijeci, profesor Učiteljske škole u Puli, Učiteljske škole i Pedagoške akademije u Rijeci, riječkog teoretsko-pedagoškog odsjeka Muzičke akademije Zagreb. Već u Krškom vodio je pjevački zbor, a zatim je bio zborovođa Hrvatskog pjevačkog društva "Tomašević" u Jajcu, HPD-a "Nada" i Radničkog KUD-a "Pelagić" u Banja Luci, HPD-a "Graničar" i RKUD-a "Crvena zvijezda" u Novoj Gradiški, RKUD-a "Bratstvo-jedinstvo" u Vodnjaju, zbora "Matko Brajša Rašan" u Puli, KUD-a "Jedinstvo" u Rijeci. Stvaralaštvo za amaterske vokalne i instrumentalne sastave (brojni a cappella zborovi, klapske pjesme, skladbe za tamburaške i harmonikaške ansamble), kao i ono za djecu (dječje pjesme, zborovi, igrokazi, dječja opera), zauzimaju važno mjestu u Kaplanovu opusu. Također, skladao je orkestralna djela (Rondo za gudače, Koncert za violinu i orkestar, Concertino za klavir i gudače), komorna djela (gudački kvarteti, Serenada za puhački kvintet "In modo istriano", Humoreska za violončelo i klavir) skladbe za solistička glazbala (Matić-poljana za klavir, Istarske impresije za gitaru). Višestruki je dobitnik nagrada "Ivan Matetić Ronjgov" te "Naš kanat je lip" za zborna djela, nagrade 14. Festivala dalmatinskih klapa u Omišju, Srebrne plakete "Tambura Paje Kolarića".

PRILOG BR 4

Dirigent, skladatelj i glazbeni publicist Slavko ZLATIĆ (Sovinjak 1910.- Pula, 1993.) započeo je studij kompozicije na konzervatoriju "Giuseppe Tartini" u Trstu, a dovršio na Muzičkoj akademiji u Zagrebu (prof. Blagoje Bersa). U Sušaku je bio direktor Gradske muzičke škole, kapelnik Gradske glazbe, zborovođa pjevačkog društva "Jeka s Jadrana", osnivač i dirigent orkestra Glazbenog društva. U Zagrebu je djelovao kao profesor srednje škole Muzičke akademije te zborovođa društva "Lisinski". Zatim je bio dirigent zbora Centralne kazališne družine ZAVNOH-a, direktor opere Narodnog kazališta u Rijeci, glazbeni urednik Radio Zagreba te dirigent zbora RTV Zagreb, profesor dirigiranja na Muzičkoj akademiji, ravnatelj pulske glazbene škole te suradnik Sjevernojadranskog instituta JAZU. Također, bio je predsjednik i tajnik Društva skladatelja Hrvatske, predsjednik Saveza organizacija kompozitora Jugoslavije, član Međunarodnog savjeta za muziku pri UNESCO-u u Parizu. Zlatićev skladateljski opus sadrži orkestralna, komorna, klavirska, vokalna i vokalno-instrumentalna djela. Istarsko-primorski glazbeni idiom Zlatić je prvi prenio u simfonijsko stvaralaštvo (Istarski ples iz triptiha Tri simfonijska plesa), a istim su idiomom inspirirani i Balun za obou, engleski rog, saksofon i fagot, orkestralna skladba Pazinska zvona, kantata Grudo motovunska te brojne zbarske skladbe. Kao jedan od najznačajnijih glazbenika svojega vremena Zlatić je dobio brojne nagrade, među kojima se ističu dvije Nagrade grada Zagreba, Orden Republike sa srebrnim vijencem, Nagrada Vladimir Nator za životno djelo, Nagrada Josip Slavenski, Nagrada ZAVNOH-a.

PRILOG 5

NARODNO KAZALIŠTE „IVAN ZAJC” - RIJEKA
Konzertni ured XLVII-60

Ponedjeljak 12. XII 1960. u 20 sati

KONCERT

Zbor
RADIOTELEVIZIJE
Zagreb

Program:

IVAN MATETIĆ RONJGOV

1. Malo mantinjade v Rike na palade
2. Čaće moj
3. Na mamin grobak (praizvedba)
4. Naš kanat je lip
5. Mantinjada domaćemu kraju
6. Roženice

Dirigent: prof. **SLAVKO ZLATIĆ**

Preprodaja ulaznica na blagajni kazališta od četvrtka dalje od 10-13* i od 17-30-20*
Cena: 0 do 200 . . . Kulturno-umjetnička društva i sind. podružnice kolektivno imaju popust